

Дано да е забравилъ и заминалъ за мината.

Елдора-----а пъкъ толкова работа го чака.

Но всеки случай ий да побързамо. Да се забърка ме-
зака на милионера тъй, че да не остане въ него ни-
какво съмнѣние, какво ти не си принцеса Монтекули

/влиза Флорико./

Елдора-----Много естествено.

Наредихъ въ негова честъ да дойдатъ балеринитъ.

Флорико-----съвсѣмъ не ми харесва.

Ей ти извѣтрялъ идеалистъ! Приличашъ на архитектъ
който гради винаги отъ керемидитъ.

Флорико-----Ами ти?

Азъ ли? /смѣйки се извива чамъ до дъното./ Ето
такъвъ архитектъ съмъ азъ: виждамъ винаги отъ
вратичката /сочинствата се чрѣзъ коридорчето и
хопъ въ кухнята. /гладно коремъ си./

Елдора-----тѣзи философии.

Вѣрно. По добръ е да млчимъ и да действваме.

/слуша се високия гласъ на Еросеско. Басилко, Елдо-
ра и Флорико изпълнени бързо излизатъ./

Сцена 9

Слугата-----азъ ще ги сложа на местото имъ.

/обезпокоенъ на страна/ Сега се осмисляхме.